

[Udenrigsministeren.]

der uforsvarligt at lade Danmark ligge hen uden tilstrækkeligt forsvar.

Hvorfor haster det? spørger det ærede medlem. Det haster, fordi der nu foreligger et tilbud om samarbejde fra de andre demokratiske nationer, med hvem Danmark har så meget tilfælles. Det er ikke den danske regering, der har fastsat fristen, men det forhold sig således, som jeg allerede har oplyst, jeg tror flere gange, at de forhandlende magter er blevet enige om at underskrive denne traktat i begyndelsen af april, foreløbig rimeligvis den 4. april, og de tilbyder Danmark, som de har tilbudt enkelte andre lande, at hvis vi vil med, kan vi komme med blandt de oprindelige deltagere den 4. april. Dersom Danmark beslutter ikke nu at tiltræde, så kan vor tilslutning i hvert fald først ske senere, efter at den atlantiske traktat er trådt i kraft, og da kun på den betingelse, at alle deltagerlande til den tid er enige derom. Det er grunden til, at vi bør træffe afgørelse nu.

Jeg omtalte for noget siden det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensens ordførertale i formiddag som klar og saglig, men efter de bemærkninger, det ærede medlem hr. Edvard Sørensen og navnlig det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft har gjort i den anledning, tør jeg jo dårligt nok fortsætte min udførlige argumentation mod det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensens synspunkter, og i hvert fald hans sidste indlæg frister mig ikke til at sige ham nogen særlig tak.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Mogens Fog har ordet for en kort bemærkning.

Mogens Fog: Det ærede medlem hr. Frode Jakobsen hævdede, at kommunistiske talere her i dag havde søgt at tage patent for kommunisterne på hele modstandsbevægelsen. Jeg har ikke hørt noget sådant fremført, men det er rigtigt, at der fra kommunistisk side er draget visse paralleller mellem situationen under frihedskampen og situationen i dag. Det er rigtigt, som det ærede medlem sagde, at vi kommunister og ikke-kommunister kæmpede sammen for at generhverve det liberale demokratiske rettigheder, og vi gjorde det, fordi det trods sine store mangler så langt er at foretrække for den nazisme, der truede os; men jeg kan forsikre det ærede medlem for, at hvis Atlantpagten vedtages, så vil den samme kamp blive aktuel igen, og jeg håber da, at vi atter kan stå skulder mod skulder. Vi kommunister kæmpede dengang for at befri landet for et fremmed åg. I dag kæmper vi imod, at et

nyt fremmed åg skal lægges på vore skuldre. Der er derfor overensstemmelse mellem vor stilling dengang og nu. Det er ikke rigtigt, at vi i dag bekender os til isolation, men vi bekender os til et verdensomspændende samarbejde, som fremmer freden, medens en tilslutning til Atlantunionen kun vil bidrage til at skærpe modsætningsforholdene i verden. Også i den henseende er vi derfor i overensstemmelse med de idealer, der bevægede folkene under krigen mod nazismen.

Tiden tillader ikke, at jeg kommer ind på, hvad den højtærede udenrigsminister sagde om mit første indlæg. Det spørgsmål, jeg havde stillet, blev besvaret med oplæsning af nogle skønne talemåder fra en traktat, men realiteter vejer tungere end ord, og realiteten i Atlantpagten er Danmarks kolossale risiko, både hvis en Atlantmagt skulle blive angrebet — og det var det, jeg påpegede —, og hvis det er en Atlantmagt, der optræder som angriber, og den mulighed kan ikke bortviftes med et stykke papir.

Endelig vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen, som søgte at lægge et hav mellem sig og kommunisterne, mellem sin patenterede hæderlighed og kommunisternes påståede upålidelighed, at hverken det ærede medlem eller nogen anden har ret til en sådan infami, har ret til at drage kommunisternes motiver i tvivl. Jeg tør trygt sætte vore motiver, vor hæderlighed, vor personlige uafhængighed op mod ethvert andet medlems i denne sal.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Larsen: Jeg vil gerne have lov til for tinget at oplæse et telegram, jeg og formodentlig også andre ordførere og partiformænd har fået fra en invalid i Odense. Det er ganske kort. Telegrammet lyder således:

„Da jeg som hjælpeløs invalid gennem flere år ved, hvad invaliditet kan volde et menneske af smerte, legemligt som åndeligt, af sorg, nød og fattigdom, henstiller jeg til det ærede tings medlemmer ikke at tilslutte Danmark til nogen blok, hverken angrebs- eller forsvarsblok, da det kan føre til krig, og krigen kun har død, invaliditet og fattigdom til følge. Jeg beder det ærede tings medlemmer ikke at le, men tænke på vi svage, såvel kvinder og børn som invalider og gamle. Til den ærede ordfører, der vil købe os venner, vil jeg bede ham tænke på, at han samtidig køber os fjender. Sofus Hansen, Sdr. Boulevard 218, Odense“.